

ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
24 februari 1994

Zaak T-38/93

A. M. Stahlschmidt
tegen
Europees Parlement

„Ambtenaren – Terugvordering van het onverschuldigd betaalde”

Volledige Franse tekst II - 227

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van het Parlement van 9 oktober 1992 houdende terugvordering van de bedragen die over de periode van 1 oktober 1987 tot 1 juli 1992 ten onrechte als ontheemdingstoelage waren betaald.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Verzoeker, sinds 1964 ambtenaar van het Europees Parlement, is thans afdelingshoofd in rang A 3. Oorspronkelijk van Duitse nationaliteit, verwerft hij op 22 september 1987 de Luxemburgse nationaliteit. Hij deelt de administratie zijn nationaliteitswijziging mee en doet haar een afschrift van de naturalisatie-akte toekomen.

Bij aan verzoeker niet meegedeelde nota van 26 oktober 1987 verzoekt de dienst „Statuut en personeelsbeheer” de afdeling Afrekeningen, de betaling van de ontheemdingstoelage aan verzoeker stop te zetten per 1 oktober 1987.

Bij nota van 25 juni 1992, die in bijlage de nota van 26 oktober 1987 bevat, deelt de administratie verzoeker mee, dat hij vanaf 1 juli 1992 geen ontheemdingstoelage meer zal ontvangen, en bij nota van 9 oktober 1992 vordert zij krachtens artikel 85 Ambtenarenstatuut terugbetaling van de bedragen die verzoeker sedert 1 oktober 1987 als ontheemdingstoelage zijn betaald, te weten 3 447 326 BFR.

Het enige middel: schending van artikel 85 Ambtenarenstatuut, houdende vaststelling van de voorwaarden voor terugvordering van het onverschuldigd betaalde

Het Gerecht herinnert eraan, dat voor terugvordering van het onverschuldigd betaalde slechts moet worden voldaan aan een van de twee in artikel 85 Ambtenarenstatuut genoemde voorwaarden, te weten dat de betrokkene kennis droeg van de onregelmatigheid van de betaling of deze onregelmatigheid voor de hand lag (r.o. 17).

Daar het Parlement erkent, dat het niet kan bewijzen dat verzoeker daadwerkelijk kennis droeg van de onregelmatigheid van de betaling, is het Gerecht van oordeel, dat de eerste alternatieve voorwaarde niet is vervuld (r.o. 18).

Het Gerecht herinnert eraan, dat aan de tweede voorwaarde is voldaan wanneer de door de administratie begane onregelmatigheid een normaal zorgvuldige ambtenaar niet ontgaat, waarbij in concreto moet worden nagegaan, of de betrokkene de bekwaamheid bezat om de nodige verificaties te verrichten (r.o. 19).

Referentie: Hof 11 juli 1979, Broe/Commissie, 252/78, Jurispr. blz. 2393, r.o. 13 en 14; Hof 17 januari 1989, Stempels/Commissie, 310/87, Jurispr. blz. 43, r.o. 10 en 11; Gerecht 28 februari 1991, Kormeier/Commissie, T-124/89, Jurispr. blz. II-125, r.o. 17 en 18

Volgens het Gerecht blijkt uit artikel 4, lid 1, sub a, van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut duidelijk, dat de ontheemdingstoelage niet wordt toegekend aan de ambtenaar die de nationaliteit bezit van de staat op welks grondgebied zijn standplaats is gelegen. Het Gerecht concludeert derhalve, dat de onregelmatigheid van de betaling van deze toelage gedurende een periode van ongeveer vijf jaar na de verwerving door verzoeker van de nationaliteit van de staat van zijn standplaats voor de hand liggend was, daar de betrokkene bijna dertig jaar in dienst van het Parlement was en bovendien afdelingshoofd was, zodat hij bij normale zorgvuldigheid in staat was, zich rekenschap te geven van de door de administratie gemaakte fout (r.o. 20 en 21).

Het Gerecht acht het in dit verband zonder belang, dat de administratie nalatig is geweest of een fout heeft gemaakt door aan de uitlegging van de betrokken bepaling te twijfelen, daar de toepassing van artikel 85 Ambtenarenstatuut juist onderstelt, dat de administratie een fout heeft gemaakt door de onregelmatige betaling te verrichten (r.o. 23).

Dictum:

Het beroep wordt verworpen.